

CABRA SALVATGE MALLORQUINA

Capra cf. hircus

Cabra salvaje mallorquina / Balearian boc

Familia Bovidae

Pes: 30-50 Kg

Altura a la creu: 70 cm.

Breu descripció:

No s'ha de confondre la cabra salvatge mallorquina o "fina" amb les cabres d'origen domèstic que s'han assilvestrat en temps recents, les quals posen en perill les poblacions "fines", ja que s'hi hibriden i, a causa de la seva elevada densitat, ocasionen danys a la vegetació i a les espècies endèmiques. La població de cabres "bordes" o assilvestrades suposa el 80-90 % del total del contingent existent a les serres de Mallorca.

Cal remarcar que la cabra salvatge mallorquina o "fina" únicament es pot caçar als vedats amb autorització expressa i que tinguin un Certificat de Qualitat de Caça Major, amb precintes. Els caràcters morfològics de la cabra salvatge mallorquina són:

- Es tracta d'una cabra més petita que la domèstica. Els mascles (bocs) són més grans que les femelles.
- Sempre tenen banyes: molt grans, obertes i en espiral en els mascles; i en forma d'arc, més petites, paral·leles i no espiralades en les femelles.
- Presenten un color rogenc de fons, i negre a la creu, part de la cua, interior de les cuixes, potons i panxa. Els mascles presenten barbó. El pel és lluent i curt.

Notes de biologia:

A les serres de Tramuntana i Llevant, a Mallorca, i en una proporció minoritària, habita la cabra salvatge mallorquina, coneguda com a "fina", la qual deriva dels primers caprins introduïts per l'home en temps ancestrals. Aquests es van adaptar als ecosistemes insulars adquirint característiques pròpies, diferents de qualsevol altra cabra domèstica. La seva

importància queda recollida al European Mammal Assessment (EMA), de la Comissió Europea, el qual recull el status detallat actual de 260 espècies de mamífers d'acord amb els criteris de la [Llista Roja de la Unió Mundial per la Naturalesa \(IUCN\)](#), entre els quals està la cabra salvatge mallorquina.

Altres:

La caça major es practica amb rifle, amb escopeta carregada amb bala o amb la modalitat tradicional de cans i llaç, la qual permet capturar l'animal en viu. El període hàbil de caça de cabres als vedats de caça major és del 1 de setembre al 15 de juliol, tots els dies llevat dels dimecres.

Tot i així, els vedats de caça menor també poden caçar-ne, malgrat que únicament amb escopeta carregada amb bala i durant els dies hàbils de caça menor. La caça amb cans i llaç es pot practicar durant tot l'any. Actualment, s'estima que els vedats de caça major (20.500 ha), capturen per sota els 10 individus per cada 100 ha, principalment bocs i cabrits.

També és donen autoritzacions per danys a la vegetació a finques amb aquesta problemàtica (21.500 ha). S'estima que l'eficiència dels descastaments pel que fa a aquestes autoritzacions, és de 6-8 individus per cada 100 ha. Això suposa un global de 1.500 individus abatuts per any, contingent esbiaixat a bocs i cabrits i per tant, amb una capacitat reproductiva elevada. Degut a la elevada densitat de poblacions caprines que presenta gran part del territori de les serres de Tramuntana i Llevant (80.000 ha aprox.), el Servei de Caça efectua descastaments a les finques públiques i a d'altres de privades mitjançant caçadors voluntaris, sota el control estricte d'Agents de Medi Ambient i Zeladors Federatius, a raó de gairebé 800 abatiments per any.

Aquesta acció de control, s'efectua en el marc del Pla de descastament de poblacions caprines, el qual inclou un territori de 11.000 ha. El rendiment dels descastes està al voltant dels 10 abatiments per dia, o dit a nivell territorial, a prop dels 11 abatiments per cada 100 ha.

Les finques d'acció directe dels descastaments sumen un total de 7.000 ha.

Font: <http://www.caib.es/sacmicrofront/contenido.do?idsite=273&cont=6661>